

Salgótarjáni szakmai kirándulás

A Fémkohászati Szakosztály buda-pesti helyi szervezete régóta tervezte a salgótarjáni Bányamúzeum meglátogatását. A találkozó megszervezését *Molnár István* és *Solymár András* vállalta. A kirándulás időpontja július 23-a lett.

A szakmai program első állomása a SALGO-METALL Works Zrt. volt (1. kép). *Veres Miklós* villamosmérnök, telepvezető üzemlátogatás keretében avatta be a gyár munkájába a lelkes csapatot, miután a kezdetek történetéről ízelítőt kaptunk *Solymár András* hiteles visszatekintésében.

Ezen a telephelyen a hetvenes éveket megelőző időszakban, az Ötvözetgyár törőüzeme, majd a kísérleti elektrolitmangán üzem működött, később a Vaskut kísérleti üzeme lett. A telephely privatizációjával az üzem 100%-os magyar tulajdonba került. Az üzem magnéziumhulladék megolvasztásával, magnéziumötvözetek előállításával foglalkozik. Az előállított magnéziumtömböket elsősorban autóalkatrészek, pl. kormánykerekek gyártásához használják. A hulladék megolvasztására két indukciós kemencéje és egy előötvözet olvasztására szolgáló kemencéje van az üzemnek. Az 50 fős létszámmal folyamatos munkarendben havi 400 t tömb ötvözetet állítanak elő, de a kapacitásuk 50-70%-kal több hulladék megolvasztására is képes. A végtermék összetételét spektrométerrel ellenőrzik.

Visszaérkezve Salgótarján központjába a Bányamúzeum (bányászati kiállítóhely) megtekintése szerepelt a programban. A látogatás előtt visszatekintettünk ennek a nemes területnek a régmúltjába, a szakmai kiránduláson részt vett *dr. Draskóczy István* történész barátunk tollából.

Idegenvezetőnk, *Szilveszter Tibor* bányamérnök, a Bányamúzeum tárlatvezetője, az OMBKE Salgótarjáni Osztályának titkára először a szomszédos bányakolónia egyik megmaradt tiszti lakásában kialakított történeti kiállítást mutatta be. Megismerkedhettünk a kőszén kialakulásával, a múltat idéző bányász ünnepi viseletekkel, a korabeli kéziszerszámokkal, világító eszközökkel, táró,

akna és bányaművelési térképekkel, dokumentumokkal és a somlyói vasbeton völgyhíd makettjével, ami Magyarország legelső vasbeton völgyhídja volt. Azt követően mehetünk Európa második természetes

tős szállítóját, a homokkőben kialakított biztosítás nélküli vágatréssz, a muzeális, de működő bányagépek: láncos vonzólok, maróhengeres jövesztőgép, rakodógépek. Végül fejet hajtottunk az életüket vesztett

■ 1. kép. Üzemlátogatásra indul a csoport

■ 2. kép. A csoport a Bányamúzeum bejáratánál

föld alatti szénbányászati kiállítóhelyére, az egykori József-lejtősakna föld alatti járataiba (2. kép). A vágatokat úgy képezték ki a múzeumi bemutatás céljára, hogy megőrizték annak bánya jellegét. Nem túlzás némi félelemről is beszélni, és egyúttal nagy tisztelettel, megbecsüléssel tekinteni erre a nemes szakmára. Látható a lej-

bányászoknak emléket állító tábla előtt, és meghatottan énekeltük el közösen a bányászhimnuszt.

A salgótarjáni barátainknak, Andrásnak és Tibornak köszönjük a zsíros kenyér és bor mellett néhány strófa eléneklésével befejezett, kellemesen és hasznosan eltöltött napot.

✍ *Molnár István*